

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 583/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., коју заступа пуномоћник Драгана Плачков, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., кога заступа пуномоћник Нинослав Комлушки, адвокат из ..., ради враћања земље, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Новом Саду и Основног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом ванпарничном предмету стварно је надлежан Виши суд у Новом Саду.

Образложење

Општинском суду у Новом Саду (сада Основном суду у Новом Саду) 06.07.1992. године достављени су списи Х/01-462-691/91 Управе за имовинскоправне послове ради повраћаја имовине, јер пред управним органом није постигнут споразум, а по захтеву АА за враћање парцела које су у државини правног претходника противника предлагача.

Решењем Основног суда у Новом Саду Р1 189/15 од 01.02.2017. године, одбијен је предлог предлагача да се обавезе противник предлагача да му исплати износ од 176.701.739,97 динара са припадајућом каматом, с тим да се противник предлагача може ове своје обавезе ослободити предајом поседа и трпљења уписа права својине код РГЗ Службе за катастар непокретности у ... на основу овог решења у корист предлагача на непокретностима противника предлагача ближе описаним у изреци решења, као и да му накнади трошкове ванпарничног поступка са припадајућом каматом. Обавезан је предлагач да противнику предлагача накнади трошкове поступка у износу од 3.481.310,00 динара, док је са вишком захтева преко досуђеног износа противник предлагача одбијен.

Виши суд у Новом Саду је решењем Гж 2562/17 од 19.07.2019. године, жалбу предлагача усвојио, решење Основног суда у Новом Саду Р1 189/15 од 01.02.2017. године укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак.

Основни суд у Новом Саду својим актом Р1 118/19 од 01.10.2019. године изазива сукоб надлежности којим тражи да Врховни касациони суд реши настали

сукоб надлежности и утврди стварну надлежност суда за поступање у овом ванпарничном поступку.

Врховни касациони суд је о сукобу надлежности одлучио на основу овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку и закључио да је за поступање у овој ванпарници стварно надлежан Виши суд у Новом Саду.

Према члану 369. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/14), који је ступио на снагу 23.02.2005. године, прописана је забрана вишеструког укидања првостепених одлука у случају да су првостепене пресуде већ једанпут биле укинуте по одредбама тог закона. У члану 36. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 111/09), који је ступио на снагу 22.12.2009. године додат је нови став 3. у члану 373. ЗПП, којим је прописано да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута другостепени суд не може укинути пресуду и упутити предмет првостепеном суду на суђење.

Према члану 387. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), у случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд не може да укине пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку прописано је да се у ванпарничном поступку сходно примењују одредбе Закона о парничном поступку, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Након што су од стране органа управе првостепеном суду (Општинском суду у Новом Саду) достављени списи, ради одлучивања о предлогу предлагача ради враћања земље, тај суд се решењем Р 516/97 од 18.06.1997. године огласио стварно ненадлежним и предмет уступио органу управе које је решење постало правноснажно 08.07.1997. године. Након поновног достављања списка 29.12.2011. године одређен је прекид поступка до окончања стечајног поступка пред Привредним судом у предмету Р1 30/10, које решење је по жалби преиначено и одређен наставак поступка решењем Гж 429/12 од 15.03.2012. године. У предмету Р1 276/12 је донето решење 14.11.2012. године којим се поступак обуставља, а исти се има наставити по правилима парничног поступка пред овим судом које је укинута по жалби решењем Вишег суда Р1 464/13 од 14.02.2013. године. У наставку поступка 27.05.2015. године, у предмету Р1 36/14 усвојен је прецизирани предлог предлагача, које решење је по жалби укинута решењем Гж 2686/15 од 17.11.2015. године. У наставку поступка је решењем Р1 189/15 од 01.02.2017. године одбијен прецизирани предлог предлагача, које је другостепеним решењем Гж 2562/17 од 19.07.2019. године укинута и предмет враћен на поновни поступак.

Имајући у виду да члан 387. став 3. ЗПП, не прописује изричиту забрану двоструког укидања решења у парничном и ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је у својим одлукама исказао став да члан 402. ЗПП не искључује примену члана 387. став 3. ЗПП. Ово из разлога што је чланом 10. ЗПП прокламовано начело суђења у разумном року и да је ефикасност парничног поступка промовисана у више одредаба ЗПП. Тај циљ се постиже забраном двоструког укидања првостепене одлуке, без обзира да ли се ради о пресуди или

решењу, јер се поступак окончава тек правноснажношћу судске одлуке којом је одлучено о свим захтевима странака (главна и споредна потраживања), а то би требало да буде најкасније другим одлучивањем од стране другостепеног суда о жалби на пресуду или на решење.

Стога је за одлучивање о захтевима странака, када је у жалбеном поступку решење већ једанпут било укинато, стварно надлежан Виши суд у Новом Саду, а не Основни суд у Новом Саду.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић